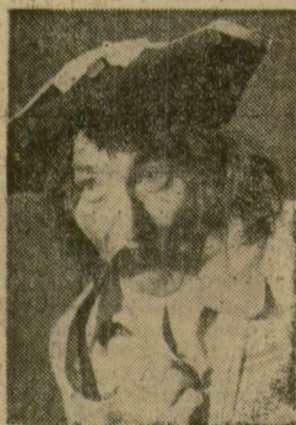

Szegedi Szabadtéri Játékok 1960

Balogh Ádám:
ANGYAL SÁNDOR

Kucug Balázs:
PAGONYI NÁNDOR

Csínom Jankó:
KATONA LAJOS

Peták, szegénylegény:
GÉMESI IMRE

Balogh Ádám katona sorába fogadja Csínom Falkót és Csínom Jankót. Jelenet az I. felvonásból. (Angyal Sándor, Sárdy János és Katona Lajos)

Megkezdődtek Az ember tragédiája helyszíni próbái

A Csínom Palkó és a Hunyadi László bemutatójával szinte egy időben megkezdődtek Az ember tragédiája előadásának szegedi előkészületei is. Ismeretes, hogy a főszereplők Major Tamás rendező irányításával már Budapesten, a Nemzeti Színházban megkezdték a munkát és jól előrehaladtak. Ezt követi most az epizód szereplők és a statisztéria kiválogatása, illetve felkészítése.

E munka megkezdése érdekében Szegedre érkezett Major Tamás kétszeres Kossuth-díjas kiváló művész és a statisztéria összeállítása az ő részvételével történt meg. A rendező bizottság felhívására számosan jelentkeztek a tragédia tömegjeleneteiben való részvételre, s ugyanakkor a Színművészeti Főiskola több hallgatója is Szegedre jött, hogy kisebb-nagyobb feladatot vállaljon Madách monumentális művének színrevitelében.

Mivel Az ember tragédiája száz főnyi statisztériát igényel, a próbákhoz különlegesen nagy térre van szükség. A színpadon történő próbát egyelőre az estéről estére sorra kerülő próbák is akadályozták. Ezért a mozgásgyakorlatokat az Ady téri sportpályán tartják meg.

A próbatábla ütemterve szerint tegnap délelőtt már rendelkezésre álló próbát tartottak a statisztéria számára. De munkához látott a női tánckar is, amely Eck Imre koreográfus irányításával a Szegedi Nemzeti Színház balett-termében gyakorolta a tragédia táncbetéteit.

Az ember tragédiája főszereplői csak később érkeznek Szegedre, akkor, amikor a statisztéria már annyira gyakorlott lesz, hogy megkezdődhetnek a közös színpadi próbák.

„Izgalmas feladat volt...”

Eck Imre koreográfus a Csínom Palkó és a Hunyadi László táncbetéteiről

Eck Imrét, a Budapesti Operaház magántáncosát és koreográfusát nem kell különösképpen bemutatni Szegeden. Sokszor és sokféle szerepkörben találkozunk már vele, mint vendégművésszel az újszegedi szabadtéri színpadon, például a Komédiások-ban és Bartók Magyar képek-jében. Most a Szegedi Szabadtéri Játékok tánckara élén találkoztunk vele a Csínom Palkó második felvonásában ugyanis, mint táncossal, és úgyis, mint a dalműben szereplő produkció-jellegű balett koreográfusával.

A kuruc harci tánc, majd Piperec báró (Rosta Márton) táncja a lányokkal, a második felvonás második képében kedves színteljesíti a dalműnek, s érdekes kettőssége, hogy egyben produkció-jellegű, ugyanakkor stílusában mégis balett.

„Feladatnak is izgalmas volt a táncbetét koreográfiájának elkészítése — mondja Eck Imre. — A korabeli bécsi táncstílust kellett tükröznie, ugyanakkor be kellett illeszkednie a történetbe, az újjvári miliőbe, amely a császárpárti Kohárykkal tulajdonképpen Bécs egy előre-tolt állása volt. Elég nehéz probléma volt megtölteni a kívánt tartalommal a keret-adta lehetőségeket úgy, hogy ne is legyen kevés, de ne is legyen sok.

Eck Imrétől megtudtuk azt is, hogy a színlíttákkal már Budapesten megtanították a táncot, a Szegedi Nemzeti Színház balettkarával pedig június 20-án után kezdett próbálni. Ezzel egy időben folyt a Hunyadi Lászlóban szereplő táncbetét, a palotás próbája is.

A kettős feladat kettős munkát jelentett, s rögtön azután, amint Eck Imre

megérkezett a Német Demokratikus Köztársaságban tett tanulmányútjáról, amelyre a weimari színház igazgatója hívta meg.

Ezen az úton sokat tapasztaltam. Megtekintettem hét balettelőadást, találkoztam a Német Demokratikus Köztársaság több kiemelkedő balettművészeivel és kölcsönösen hasznos beszélgetést folytattunk.

Eck Imréről tudjuk azt is, hogy sikeresen kísérletezik az úgynevezett kamara-balett műfaj megteremtésével, legalább is ezt bizonyították eddigi kisebb lélegzetű tánc-koreográfiái, s az ezeken is

túlnövő tánckompozíciója a Csongor és Tündé-ben, amelyen éppen akkor kellett dolgoznia, hogy időben kész legyen vele, amikor színháza együttese vendégszereplésre indult Kínába.

S Eck Imre jövő évi terveről mi adunk először hírt olvasóinknak. Az Állami Operaház tehetséges fiatal magántáncosát és koreográfusát meghívták a pécsi színházba balettmesternek, ahol egy húsztagú, kimondottan balettintézetben végzett táncsoport vezetését veszi át.

L. F.

Másutt arany — itt kár az eső

JÓ ELŐRELÁTÁSSAL az esős napokat is „betervezték” a Szegedi Szabadtéri Játékok programjába, noha az „esős napokon” eső nélkül is van mit tenni. Akkor folynak ugyanis a következő darabok próbái, a műszaki ellenőrzések, apróbb csiszolások, javítások stb. De hogy valójában mit jelent egy igazán rendbontó esős nap az óriási apparátus életében, azt csak azok tudják, akik ott élnek, dolgoznak.

Eső okozta baleseti veszélyek, műszaki és elektromos hibák könnyen adódhatnak ilyen hatalmas építményen, noha a biztonsági intézkedések tökéletesek. A világítás-hoz szükséges nagy izólámpák közül azonban ha csak egyet is kicsi nedvesség ér, rögtön eldurran, s máris odavon kétezer forint. „Közepes” erősségű szél — 35 kilométeres óránkénti sebességgel — összetörheti a hatalmas díszleteket. Igaz, viszont, hogy a vasárnapi szél erősség óránként 65 kilométeres sebességű volt, de a

Hunyadi László masszív díszletei minden „szokás” nélkül kibírták, vagyis most vizsgáztak „helytállásból”. AZ ESŐS NAP azonban ott probléma igazán, ahol az adminisztrációs és pénzügyi dolgok bonyolódnak le. Hány ember nehéz munkája fekszik például az eső miatt egy későbbi időpontban megtartandó előadás előkészületeiben? Az egyszer már eladott jegyek visszaváltása, cseréje nem kis ügykezelést kíván, különösen vidékiek esetében, hogy kívánságuk pontos és teljes kielégítést nyerjen. Nem is szólva az érzelmi és gondolati tényezőkről, amelyek ezt a felelősségteljes munkát kísérik, ugyanakkor számolni kell már a holnapi nap adta lehetőségekkel és feladatokkal.

REGI mondás, hogy nem az aszfaltra kell az eső, oda elég a locsolóautó vize is. Az eső azonban nem tesz kivételt, igazságosan osztódik szét város és falu közt, noha eshetett volna mostanában hamarabb és többször is és igazságosabban, mert szabadtéri játékok az idén is biztosan lesz Szegeden, de természetesen jobb is ígérkezhetett volna a földéken.

Játéknaptár:

HUNYADI LÁSZLÓ:
július 30-án — a 23-1 előadást 28-án pótolják.

CSÍNOM PALKÓ:
július 27. és 31-én, augusztus 2-án és 3-án.

JEANNE D'ARC:
augusztus 6., 7., 8. és 10-én.

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA:
augusztus 14., 16., 17., 20. és 21-én.

AZ ELŐADÁSOK ESTE 8 ÓRAKOR KEZDŐDNEK

A kulisszák mögött

A szegediek öltözősátrában nagy a sürgés-forgás a tükör előtt. Balról jobbra: Gémesi Imre, Zádori István, Káldor Jenő, Marosi Károly, Mentés József és Pagonyi Nándor

Kátay Endre így változik át Koháry gróffá a maszkmaslatter segítségével

(Sínis felv.)

A jelenésre váró statiszták Lehoczky Zsuzsával terefereznek. Lehoczky Zsuzsa előtt Csikos Gábor segédügyelő, a Színművészeti Főiskola szegedi hallgatója halad el

Farkas Ferenc:

CSÍNOM PALKÓ

Daljáték 3 felvonásban, 5 képen.
Szövegét írta: Dékány András és Bálint Lajos.
Verseket írta: Dékány András.
Vezényel: Farkas Ferenc Kossuth-díjas.
Rendezte: Mikó András.

Balogh Ádám kuruc kapitány	Angyal Sándor
Csínom Palkó szegénylegények	Sárdy János
Csínom Jankó szegénylegények	Katona Lajos
Rosta mézeskalácsos együtt Piperec báró)	Szabó Ernő érdemes művész, Román Állami díjas
Eduska, a leánya	Házy Erzsébet
Zsuzsika, Balogh Ádám mátkája	Sándor Judit
Tyukodi pajtás, strázsamester	Domahidy László
Forgeteg, bandavezér	Fodor János Kossuth-díjas, érdemes művész
Daru, kocsmáros	Káldor Jenő
Örzsé, a szolgálója	Lőrincz Zsuzsa
Kati, a leánya	Lehoczky Zsuzsa
Koháry gróf, császári marsall	Kátay Endre
Koháry grófné	Lontay Margit
Rézangyal	Mentés József
Gócs Pista	Marosi Károly
Ludas szegénylegények	Zádori István
Peták	Gémesi Imre
Kucug Balázs, a labanc sógor	Pagonyi Nándor
Lange őrnagy, császári futár	Kovács János
Udvarmester	Putnik Bálint

Történik 1705-ben, a Rákóczi-szabadságharc idején. Közreműködik: a Szegedi Szabadtéri Játékok ének-, zene- és tánckara.
Karigazgató: Várady Zoltán.
A táncok koreográfiáját tervezte és betanította: Eck Imre.
Szólótáncolnak: Boross Erzsébet, Eck Imre, Végvári Zsuzsa és Roxin Demeter.
Díszlettervező: Varga Mátys Kossuth-díjas, érdemes művész.
Féltérvező: Márk Tivadar Kossuth-díjas.
A rendező asszisztense: Versényi Ida.